

Koza odratá a jež

Bola koza rohatá, do pol boka odratá; utekala horami a kryla sa dierami. Skryla sa do líšče diery.

Tu prišla liška domov a chcela si vnísať do diery. Tu ti jej už cudzí zver v brlohu. A dvíha sa hore, dupoce nohami a volá:

Ja som koza rohatá, do pol boka odratá; cupy-lupy nohami, prebijem ta rohami.

Zľakla sa liška, utekala, nariekala po horách. Stretne ju vlčko:

"Čo plačeš, líštička, sestrička?"

"Ach, víček, braček, akože by som neplakala? V mojej diere divné zviera!"

„Pod', ja ti ho vyženiem!" "Šli spolu ku diere a vlčko zavolať: Kto si, zvere, v líšče diere? A koza zadupoce:

Ja som koza rohatá, do pol boka odratá; cupy-lupy nohami, prebijem ta rohami.

Zľakol sa i vlčko. Oba utekali a nariekali po horách. Stretne ich medveď:

"Čo plačeš, líštička, sestrička?"

"Ach, môj milý medveďu, daj labu, akože by som neplakala? V mojej diere divné zviera!" "Pod', ja ti ho vyženiem." Šli všetci ku diere a medveď zavolať:

Kto si, zvere,

v líšče diere?

A koza zadupoce:

Ja som koza rohatá, do pol boka odratá; cupy-lupy nohami, prebijem ťa rohami.

Zľakol sa aj medveď. Utekali, nariekali po horách. Stretne ich ježa:

"Čo plačeš, líštička, sestrička?"

"Ach, akože by som ja neplakala? V mojej diere divné zviera - a my všetci nemôžeme ho vyhnať!" "Pod'te, ved' ho ja vyženiem."

"Ach, ty ježa, malé biezä, čože by si ty? Ved' sme tam už my boli, kráľovia, pánovia, a nič sme nevykonali," rečú tamtí.

A ono im:

"Hoc som ježa, malé biezä, predbehnem vás ta!" A bežalo, bežalo, lebo skrčilo sa do gule a tak kotúľalo sa dolu horou. Tí už len za ním. Príde ono ku diere a zavolať:

Kto si, zvere, v líšče diere? A koza zadupoce:

Ja som koza rohatá, do pol boka odratá; cupy-lupy nohami, prebijem ťa rohami.

A ja jež - prebijem ťa tiež! zvolá tento a zguľí sa dnu do diery a začne stôsať do toho odraného boku. Zbliakala koza od bolesti a vyskokla von.

Na to dobehli tamtí. Vlk uchytil kozu a rozdrapil. Mali všetci večeru: medveď vypil krv, vlk požral mäso a líštička s ježom obhrýzali košťalíky.

Od tých čias líštička býva spokojne vo svojej diere. Vlk a medveď odišli po hore slediť. Ježko ale mal tiež neďaleko diery, tam uložil sa na mäkké a hrýzol plánočky, čo si podjeseň bol nazbieral.

Deti (oslovia rozprávača): A akože si ich zbieral, keď rúk nemá?

Rozprávač: Jaj, deti moje, každej veci spôsob!

Deti: Nuž ale ako?

Rozprávač: Nuž zguľí sa do gule a kotúľá sa popod plánku, kde v jeseni plno napadaných jabĺčok v hore. Tie napichajú sa mu na picháče. Potom už potichu vystrčí nôžky a ide si pozorne ku diere. Kým pchá sa dnu, iste poodpadajú z neho plánočky, ale tam sú mu už pred dierou. Povnáša si ich po jednom v pyšteku. Ale netreba mu pre každú pod jablň behať.

Deti: A akože to zguľí sa do guľky?

Rozprávač: Jaj, vy by ste už chceli všetko vedieť, a toto jedno by ste museli vidieť. Počkajte si, kým vyschne blato a bude leto. Ak budete dobré, ulapím vám potom ježka na záhumní. Bude zguľený, ale položíme ho do vá-lovca pri studni a nalejeme vody, hneď vystrie nohy a bude ježko-bežko. Potom ho pustíme a zguľí sa vám pred očima.

Deti (radujú sa a tľapkajú): Jaj, zguľí sa nám ježko!

Rozprávač: A bude guľiť, kotúľať sa s picháčmi trka-vým, rozbehavým deťom do boku! (Rozprávač pritom popichá deti prstami pod pazuchy a tieto rozbehajú sa na všetky strany.)